

Güçlü olmamız gerek diyen birini gördüğümde kendime soruyorum: Güçlü olmanın önündeki engel tam da güçlü olmaya duyduğun bu arzu olabilir mi?

Savaşın ortasından geçiyoruz. Bu savaşın iteklendiğimiz, mecbur kaldığımız bir savaş olduğu konusunda kamuyla aynı fikirdeyim. Bununla beraber milliyetçilikten kaynaklanan güç arzusunun, kendiyle çelişen bir tarafı olduğunu da görüyorum.

Şundan dolayı: *Güçlülük* dediğimiz, miladın 21. yüzyılında *sadece biz* diyerek sahip olabileceğiniz bir durum değil. ABD için de değil, Avrupa devletleri için de değil, bizim için de değil. Milliyetçiliği güçlendirdiğimizde ortaya çıkan dışlamacılık, devamlı bir savaşın, *Türk'ün Türk'ten başka dostu yok* kafasının bitmeyen iktidarı demek. Türk'ün Türk'ten başka dostu yoksa, ya Türk tüm dünyaya hakim olacak, ya da yok olacak demektir. İnşallah gerekmez ama bahse girsem hangi seçeneği tercih edeceğimi biliyorum.

Böyle bir *siz hepiniz, Türk tek* psikolojisi, bizi hem dıştan, hem içten zayıflatacak amillerin başında geliyor. Kararlarımızı daimi bir savaş için aldığımızda, hedefimizi buna göre belirlersek, muhtemelen amaçladığımız savaşa *kavuşuruz*. Bununla beraber o savaşın sonucu nasıl olur, hedeflediğimize mi, tam tersine mi hizmet eder? Romantik şiirler ve hamaset için *faydalı* olabilir ama *Türklük* adına faydası mı olur, zararı mı?

Cevapları aslında biliyoruz.